

Sygn. akt **XX GC 168/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	sekretarz sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) S.A. w W.**

przeciwko **(...) w G. (W.)**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) w G. (W.) na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 1 571 615 Euro (jeden milion pięćset siedemdziesiąt jeden tysięcy sześćset piętnaście Euro) wraz z odsetkami ustawowymi:

a) od kwoty 606 470,35 Euro od 8 grudnia 2009 roku do dnia zapłaty,

b) od kwoty 21 279,65 Euro od 4 marca 2010 roku do dnia zapłaty,

c) od kwoty 926 900 Euro od 2 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

d) od kwoty 16965 Euro od 2 lipca 2010 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego (...) w G. (W.) na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 141 852,35 zł (sto czterdzieści jeden tysięcy osiemset pięćdziesiąt dwa złote trzydzieści pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu,

3. nakazuje pobrać od pozwanego (...) w G. (W.) na rzecz Skarbu państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 865,27 zł (osiemset sześćdziesiąt pięć złotych dwadzieścia siedem groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa w niniejszej sprawie.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt: XX GC 168/13

UZASADNIENIE

Pozwem z 17 stycznia 2011 roku powód – (...) SA w W. (dalej jako powód albo P.) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) w G. na W. (dalej jako pozwany albo G.) kwoty 1 571 615 Euro wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w sposób wskazany w pozwie. W uzasadnieniu pozwu zostało wskazane, że na mocy umowy zawartej z (...) W. powód był wykonawcą stadionu piłkarskiego przy ul. (...) w W.. W zakres robót ustalonych w tej

umowie wchodziło również wykonanie dachu nad stadionem, przy czym projekt przewidywał wykonanie dachu z tzw. membrany, składającej się odrębnych, montowanych oddzielnie pól. Następnie, 27 lutego 2009 roku powód zawarł z pozwanym umowę, której przedmiotem było m. in. zaprojektowanie i produkcja membrany wraz z jej dostawą i nadzorem montażu. Zgodnie z treścią § ust. 1 lit. f umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania, pozwany był zobowiązany do przedkładania na bieżąco – przed wbudowaniem materiałów – dokumentów zgodności dotyczących stosowanych materiałów potwierdzających dopuszczenie ich do obrotu w Polsce zgodnie z prawem budowlanym i obowiązującymi przepisami. Wbrew temu obowiązkowi, pozwany nie dostarczył przedmiotowej dokumentacji i nie dostarczył wszystkich elementów montowanej membrany, opuszczając teren budowy 7 listopada 2009 roku. Wobec powyższego pismem z 23 listopada 2009 roku powód złożył pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, przy czym treść tego oświadczenia wskazuje na to, że stanowi ono odstąpienie od umowy. W konsekwencji odstąpienia od umowy powód obciążył pozwanego karą umowną w kwocie 232 500,00 Euro. Mimo niewykonania umowy, wbrew jej postanowieniom, G. wystawił na rzecz powoda faktury VAT, wzywając następnie do ich zapłaty. Wobec braku zapłaty, pozwany złożył w banku żądanie zapłaty należności z wystawionych przez niego faktur VAT, w oparciu o wystawioną przez powoda gwarancję bankową. Łącznie na podstawie tej gwarancji pozwany uzyskał kwotę 627 750,00 Euro, która następnie została pobrana z rachunku bankowego powoda i stanowi jego szkodę dochodzoną pozwem w niniejszej sprawie. Pomimo skierowanego do niego wezwania G. nie dokonał demontażu elementów membrany zamontowanych przez niego w wykonaniu umowy zawartej z P.. Czynność ta została na zlecenie powoda wykonana przez firmę (...), za wynagrodzeniem w kwocie 16 965 Euro. Powód wyjaśnił, że także ta kwota stanowi szkodę poniesioną przez powoda, do której zapłaty zobowiązany jest G.. W dalszej kolejności, z uwagi na konieczność wywiązania się z umowy zawartej z (...) W., powód zawarł umowę z T. na wykonanie dachu nad stadionem. Wynagrodzenie nowego kontrahenta było wyższe od wynagrodzenia ustalonego w umowie zawartej przez strony postępowania o 1 159 400,00 Euro. Kwota ta pomniejszona od naliczonej (i uzyskanej) od pozwanego karę umowną stanowi również szkodę, której naprawienia powód żąda w niniejszej sprawie. Powód wskazał, że żądanie pozwu pozostaje w związku z niewykonaniem bądź nienależytym wykonaniem umowy przez pozwanego (pozew k. 4-9 wraz z uzasadnieniem k. 14-41).

27 stycznia 2011 roku, uwzględniając w całości żądanie pozwu, Sąd wydał europejski nakaz zapłaty, w którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda całą kwotę żadaną pozwem (europejski nakaz zapłaty k. 449-450).

Pismem z 19 września 2011 roku pozwany wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty (sprzeciw k. 490-491).

Postanowieniem z 12 kwietnia 2012 roku Sąd stwierdził wykonalność europejskiego nakazu zapłaty z 27 stycznia 2011 roku wydanego w niniejszej sprawie (postanowienie k. 511).

Na wniosek pozwanego z 12 listopada 2012 roku, postanowieniem z 19 lutego 2013 roku Sąd uchylił wydany w niniejszej sprawie europejski nakaz zapłaty (wniosek o uchylenie europejskiego nakazu zapłaty k. 542-546, postanowienie z 19 lutego 2013 roku k. 579).

W piśmie z 6 maja 2013 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł m. in., że wszelkie materiały niezbędne do wykonania dachu nad stadionem posiadały stosowne certyfikaty i dokumenty jakościowe, zezwalające na realizację projektu budowlanego na terenie Unii Europejskiej i zgodnie z warunkami konkursu ofert, przeprowadzonego przez powoda. Pozwany wskazał, że gdyby materiały nie posiadały stosownych certyfikatów Kierownik Robót nie zezwoliłby na ich montaż. Zdaniem strony pozwanej powód celowo powstrzymywał montaż membran i elementów mocujących, powołując się rzekomo na brak dokumentów, ponieważ upływał termin płatności raty wynagrodzenia należnego pozwanemu. Pozwany wyjaśnił również, że wobec zaległości powoda w płatności faktur, pozwany powstrzymał dalszą dostawę materiałów. W ocenie pozwanego powód naruszył również zasady współżycia społecznego i dobre obyczaje, ponieważ pomimo świadomości iż pozwany wszczął procedurę certyfikacyjną przed Instytutem (...) rozpoczął współpracę z innym podmiotem – spółką (...). Wobec powyższego – w ocenie pozwanego – realizacja gwarancji bankowej była w pełni uzasadniona (pismo pozwanego k. 603-609).

W toku dalszego postępowania w sprawie strony podtrzymały powyższe stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód, jako Generalny Wykonawca na mocy umowy zawartej z inwestorem – (...) W. – (...) (...) Zakładu (...) realizował inwestycję polegającą na budowie stadionu piłkarskiego przy ul. (...) w W. (okoliczność bezsporna).

W związku z realizacją powyższego kontraktu przez powoda, 27 lutego 2009 roku pomiędzy stronami niniejszego postępowania została zawarta umowa, na podstawie której pozwany zobowiązany był do zaprojektowania membrany dachowej i jej elementów mocujących, produkcji membrany i elementów mocujących, ich dostawy i montażu. Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 pkt f. umowy G. był zobowiązany do przedkładania na bieżąco – przed wbudowaniem tych materiałów – dokumentów zgodności dotyczących stosowanych materiałów potwierdzających dopuszczenie ich do obrotu w Polsce zgodnie z prawem budowlanym i obowiązującymi przepisami. Strony ustaliły również, że powód wystawi nieodwołalną gwarancję płatniczą w wysokości 27% sumy umowy w ciągu 16 dni po podpisaniu umowy, nieodwołalną, bezwarunkową i płatną na pierwsze żądanie G. (§ 3 pkt c. umowy). W § 5 ust. 1. umowy zostało ustalone, że pierwszy etap robót budowlanych zostanie zrealizowany w okresie 15 sierpnia 2009 – 30 kwietnia 2010 roku. Szczegóły miały zostać ustalone w H. stanowiącym załącznik (...) do umowy. Wynagrodzenie za wykonanie wskazanego w umowie zakresu robót zostało ustalone na kwotę 2 325 000,00 Euro. Zgodnie z treścią § 7 ust. 1 umowy rozliczenie robót miało następować na podstawie faktur VAT i przejściowych świadectw płatności płaconych zgodnie z Klauzulami 14.3 i 14.6 Warunków Szczególnych Kontraktu Głównego, tj. zawartego przez powoda z (...) W. (umowa wraz z tłumaczeniem k. 46-73).

Zgodnie z treścią Klauzuli 14.3 Warunków Szczególnych kontraktu zawartego przez powoda z (...) W., wnioski o przejściowe świadectwa płatności, dotyczące wykonanych poszczególnych elementów rozliczeniowych (...) będą wystawiane przez wykonawcę wyłącznie po dokonaniu przez strony odbiorów częściowych robót. W myśl Klauzuli 14.6 ww. Warunków Szczególnych Inżynier w ciągu 28 dni po otrzymaniu prawidłowo przygotowanego i kompletnego wniosku o przejściowe świadectwo płatności wyda zamawiającemu przejściowe świadectwo płatności, potwierdzające wraz z odpowiednim komentarzem kwotę, którą inżynier rzetelnie ustala jako należną (szczególne warunki kontraktu k. 101-137).

Zawarcie umowy pomiędzy stronami niniejszego postępowania było poprzedzone spotkaniami i ustaleniami przedstawicieli stron postępowania w zakresie postanowień umownych, a także rodzaju materiału, z którego mają zostać wykonane membrany dachowe (notatki ze spotkań k. 252-255, zeznania świadka T. V. k. 1242).

W wykonaniu umowy, pismem z 25 maja 2009 roku powód zlecił Bankowi (...) SA w W. udzielenie gwarancji zabezpieczającej zapłatę za nabyte towary/usługi. Gwarancja miała zostać wystawiona według załączonego do pisma wzoru (zlecenie wystawienia gwarancji wraz z załącznikami k. 256-261).

1 czerwca 2009 roku bank (...) SA w W. wystawił na rzecz pozwanego gwarancję, w której zobowiązał się do zapłaty w sposób nieodwołalny, bezwarunkowy wypłacić kwotę lub kwoty do maksymalnej sumy łącznej 627 750,00 Euro (gwarancja wraz z tłumaczeniem k. 262-264).

W czerwcu 2009 roku pozwany zlecił przeprowadzenie badań membrany Laboratorium (...) w S.. W ofercie przeprowadzenia tych badań została zawarta informacja, że w poszczególnych badaniach stosuje się aktualne przepisy dotyczące badań, przy czym każdorazowo za podstawę służą wytyczne w sprawie dopuszczeń (...) Instytutu (...) w B. (pismo z 23 czerwca 2009 roku k. 897-898, wyniki testów – badań Laboratorium (...) k. 825-849).

4 sierpnia 2009 roku pozwany wystawił na rzecz powoda dwie faktury VAT opiewające na kwoty 69 750,00 Euro i 358 050,00 Euro. W treści faktur wskazano, że zostają one wystawione za produkcję i dostawę dachu membranowego. Faktury te zostały przesłane powodowi przy piśmie z 5 października 2009 roku, w którym wskazany został również numer rachunku bankowego, na który należy dokonać zapłaty należności (faktury VAT wraz z tłumaczeniem k. 303-311, pismo z 5 października 2009 roku wraz z tłumaczeniem k. 324-325).

5 października 2009 roku rozpoczęto montaż membran na trybunie południowej sekcja (...) (dziennik budowy k. 268, protokół montażu odcinka (...) k. 900- 905).

Dostarczone materiały (do montażu membran) nie miały dokumentów dopuszczających stosowanie tego wyrobu na terenie Polski. W związku z tym, 13 października 2009 roku inspektor nadzoru wpisał do Dziennika Budowy, że montaż odbywa się na odpowiedzialność wykonawcy (dziennik budowy k. 270).

Pomimo takiego wpisu inspektora nadzoru, powód zdecydował o kontynuacji montażu przez pozwanego, licząc na dostarczenie wymaganej dokumentacji w terminie późniejszym. Przyczyną takiej decyzji była również konieczność dochowania terminów realizacji prac, ustalonych w umowie zawartej przez powoda z (...) W., których niedotrzymanie zagrożone było wysokimi karami (zeznania świadka M. Ż. k. 1096-1097).

W trakcie montażu dostarczonych przez pozwanego elementów membrany – jeden z elementów został uszkodzony (membrana porwała się). Były podjęte próby jej naprawienia. Pomimo zapewnień składanych powodowi, dostarczane przez pozwanego elementy membrany dachowej nie posiadały wymaganej, wskazanej w umowie dokumentacji o odpuśczeniu użycia materiałów w Polsce. (...) dostarczone przez pozwanego nie były również oznaczone symbolem (...), ani innym znakiem dopuszczonym przez ustawodawstwo polskie ani europejskie (zeznania świadków A. S. k. 1090-1094, M. Ż. k. 1095, K. F. k.1098 płyta CD k.1104, zeznania świadka S. M. k. 1130, częściowo zeznania świadka M. J. k. 1142, opinia biegłego W. S. k. 1156-1162).

W toku realizacji prac montażowych pozwany dostarczył powodowi jedynie aprobatę techniczną wystawioną przez Instytut (...), dotyczącą systemów linowych montowanego dachu (aprobata techniczna k. 647-679).

W związku z zaistniałą na budowie sytuacją, 15 października 2009 roku odbyło się spotkanie koordynacyjne, w którym uczestniczyli przedstawiciele stron postępowania. W imieniu powoda w przedmiotowym spotkaniu brał udział m. in. L. Ł., pełniący wówczas w P. funkcję prokurenta. Ze strony pozwanego w spotkaniu brali udział T. V. (ówczesny prezes zarządu G.) i G. I.. Podczas przedmiotowej narady koordynacyjnej zostały ustalone propozycje korekt technologii montażu. Ustalono również, że wszystkie materiały oraz elementy mocujące będą dostarczone z certyfikatami. Certyfikaty, atesty i aprobaty będą dostarczone najpóźniej w dniu dostawy, a bez tych dokumentów nie można będzie rozpocząć montażu. Podczas spotkania zostały również ustalone szczegółowe terminy dostaw poszczególnych elementów membrany. Z omawianego spotkania powstała pisemna notatka, która została podpisana przez wszystkie osoby biorące udział w koordynacji ze strony P. i G. (adnotacja w protokole montażu odcinka (...) k. 902, notatka z koordynacji k. 272-275, zeznania świadka A. S. k. 1091-00:35:40, zeznania świadka L. Ł. k. 1200-1203, KRS powoda k. 429-446).

Producentem membrany montowanej przez pozwanego na stadionie przy ul. (...) w W. była firma (...). Jej przedstawicielem, z którym kontaktowali się przedstawiciele G. był W. B.. W związku z naciskami ze strony powoda o dostarczenie certyfikatów dopuszczających montowanie na terenie Polski, pozwany zwrócił się do przedstawiciela producenta o przedłożenie dokumentacji żądanej przez powoda. W piśmie z 10 listopada 2009 roku, przesłanym drogą mailową do przedstawicielki pozwanego, W. B. wskazał, że w zamówieniu złożonym przez G. zawarte jest to, że S. G. dostarczy certyfikaty zgodne z EN, a nie polskim lub innym prawem regionalnym. W piśmie zostało również wskazane, że z uwagi na dbałość o dobro klienta przedstawiciel firmy (...) udał się na spotkanie w (...) ((...)). Poinformował, że proces certyfikacji rozpoczął się w poprzedzającym tygodniu, a potrwa 5-7 tygodni. (pismo k. 1012).

30 września 2009 roku G. wystawił na rzecz powoda fakturę VAT za membranę, opiewającą na kwotę 358 050,00 Euro. 16 października 2009 roku G. wystawił na rzecz powoda kolejne faktury VAT ze wskazaniem, że dotyczą one produkcji i dostawy dachu membranowego, kabli oraz elementów zespołu membranowego. Faktury wystawione w tym dniu opiewały odpowiednio na kwoty 206 000,00 Euro, 135 590,35 Euro i 43 080,00 Euro. Kolejne wystawione przez pozwanego faktury zostały przesłane powodowi przy piśmie z 10 listopada 2009 roku (faktury VAT wraz z tłumaczeniami k. 312-323, pismo wraz z tłumaczeniem k. 326-327).

W piśmie z 26 października 2009 roku, adresowanym do pozwanego zwrócono uwagę, że dostawa zaplanowana na ten dzień w ogóle nie dotarła na teren budowy do końca dnia roboczego. W piśmie zwrócono również uwagę na to, że nie została nadesłana dokumentacja dotycząca dostawy z 20 października 2009 roku (pismo wraz z tłumaczeniem k. 278- 282).

W związku brakiem dokumentacji dotyczącej montowanych elementów membrany, w piśmie również datowanym 26 października 2009 roku Inżynier Kontraktu określił termin do 30 października na dostarczenie dokumentów wymaganych przez ustawę o wyrobach budowlanych dla wszystkich elementów dachu stadionu. W piśmie zostało wskazane, że w wypadku nie dostarczenia wskazanej dokumentacji od 2 listopada 2009 roku zostanie wstrzymany montaż (pismo k. 288).

W związku z zaistniałą sytuacją, w dniach 27 – 28 października 2009 roku powód prowadził z pozwanym korespondencję mailową celem ustalenia etapu pozyskiwania certyfikatów dla membrany. Skierowana do pozwanego wiadomość e-mail zawierała m. in. pismo podpisane przez K. F.. W piśmie tym powód zwrócił się do pozwanego z wnioskiem o wyjaśnienie kiedy i jakie działania podjął G. celem żeby uzyskania dokumentacji (zaświadczenie, zatwierdzenie lub specjalna akceptacja ważna w Polsce). W piśmie został określony termin do 28 października na udzielenie żądanych informacji. Strona pozwana, stojąc na stanowisku, że wystarczające powinny być certyfikaty UE, zwracała się o wskazanie konkretnych paragrafów i norm, celem szybszego uzyskania certyfikatów dopuszczających do stosowania przedmiotowych materiałów w Polsce żeby było szybciej uzyskać żądane przez powoda dokumenty (korespondencja mailowa wraz z tłumaczeniem k. 282-287, pismo z 26 października 2009 roku wraz z tłumaczeniem k. 289-290).

W piśmie z 29 października 2009 roku, odpowiadając na stanowisko strony pozwanej, powód zwrócił uwagę na nieprawidłowości w wykonaniu umowy przez G.. Wskazano na brak dostarczenia wymaganej dokumentacji oraz brak dostaw poszczególnych elementów membrany, pomimo upływu ustalonych przez strony terminów. Z powołaniem się na § 10 ust. 2 łączącej strony umowy, w piśmie został określony ostateczny termin do 5 listopada 2009 roku na dostarczenie brakujących certyfikatów i dopuszczeń dla membrany i akcesoriów wymaganych prawem polskie, zgodnie z § 2 ust. 1 f umowy (pismo wraz z tłumaczeniem k. 293-296).

Z uwagi na brak dostaw kolejnych elementów membrany, zgodnie z harmonogramem ustalonym na spotkaniu 15 października 2009 roku, w piśmie z 3 listopada 2009 roku powód zażądał jak najszybszego dostarczenia membrany (...) i (...) (pismo z 3 listopada 2009 k. 302).

5 listopada 2009 przedstawiciel pozwanego – T. V. – skierował do powoda pismo nawiązujące do spotkania w (...), w którym wskazał, że uzgodniono, iż S. G. dostarczy dokumentację z tego organu. Do pisma załączono certyfikat EU dotyczący kabli P. (pismo z 5 listopada 2009 roku wraz z tłumaczeniem k.298- 299 i 896, deklaracja zgodności k. 893, świadectwo k. 894).

W celu uzyskania dokumentacji potwierdzającej dopuszczenie materiałów wykorzystywanych do budowy dachu, została wszczęta procedura certyfikacyjna przed (...) (o której informował W. B. w piśmie do pozwanego). W spotkaniach w tym instytucie brali również przedstawiciele powoda. Zaangażowany został także przedstawiciel producenta membran (firmy (...)) – W. B.. W korespondencji kierowanej do pozwanego powód wskazywał, że jego udział w procesie certyfikacji wyłącznie z powodu braku zrozumienia wymagań polskich przepisów budowlanych przez G. oraz braku informacji odnośnie postępu prac nad procesem uzyskania certyfikatu (pismo powoda k. 300-301, zeznania świadka W. B. k. 1132, zeznania świadka T. V. k. 1243).

7 listopada 2009 roku pozwany opuścił teren budowy stadionu przy ul. (...). W piśmie z tej samej adresowanym do powoda, pracownik pozwanego potwierdził opuszczenie placu budowy przez G. i zabranie wszelkich materiałów należących do pozwanego, za wyjątkiem zamocowanych elementów membrany (pismo z 7 listopada 2009 roku wraz z tłumaczeniem k. 328-329, zeznania świadka T. V. k. 1245).

Pismem z 9 listopada 2009 roku prezes zarządu pozwanego poinformował powoda, że G. rozpoczął proces uzyskania certyfikatów za pośrednictwem przedstawiciela firmy (...) (pismo k. 1013).

Do końca pobytu na terenie budowy pozwany nie przedłożył powodowi dokumentów dopuszczających zastosowanie elementów membrany na terenie Polski. W piśmie z 12 listopada 2009 roku, stanowiącym polecenie inżyniera, adresowanym do kierownika budowy P., Inżynier Kontraktu polecił zawieszenie robót polegających na montowaniu membrany dachowej. W piśmie zostało wskazane, że wznowienie prac będzie możliwe po przedłożeniu dokumentów potwierdzających dopuszczalność zastosowanie membrany, określonych w ustawie o wyrobach budowlanych i szczegółowej Specyfikacji Technicznej oraz po zaakceptowaniu tych dokumentów przez Inżyniera (okoliczność bezsporna, pismo z 12 listopada 2009 roku k. 330).

W piśmie z 12 listopada 2009 roku, nawiązującym do pism G., powód wezwał pozwanego do przedłożenia w nieprzekraczalnym terminie do 16 listopada 2009 roku uaktualnionego harmonogramu i programu opisującego metody, jakie G. zamierza zastosować aby zakończyć roboty w terminach zgodnych z umową. W piśmie został również wyznaczony na dzień 17 listopada 2009 roku termin spotkania na budowie, celem omówienia zaistniałej sytuacji (pismo powoda z 12 listopada 2009 roku wraz z tłumaczeniem k. 331-333).

Ostatecznie strony nie osiągnęły porozumienia i pozwany nie powrócił na teren budowy przy ul. (...) (okoliczność bezsporna).

Pismem z 23 listopada 2009 roku powód złożył pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy (bez zachowania okresu wypowiedzenia). Powód powołał się na postanowienia § 10 ust 5 oraz § 9 ust 5 łączącej strony umowy z 27 lutego 2009 roku. W piśmie zostało wskazane, że powód dokonuje wypowiedzenia umowy ze skutkiem natychmiastowym, wzywa do zwrotu gwarancji i nie dokonywania jakichkolwiek wypłat z gwarancji, wzywa pozwanego do zapłaty kary umownej w kwocie 232 500,00 Euro oraz wzywa do demontażu zamocowanych elementów dachu stadionu. W uzasadnieniu pisma zostało wskazane, że zaszły wszystkie okoliczności z § 10 umowy. Powód powołał się na dwie przesłanki rozwiązania umowy, tj.

1. dostarczenie wadliwego towaru – membran dachowych stadionu -Pozwany dopuścił się istotnych błędów w przeprowadzonych robotach(zamontował membrany niezgodne z polskim prawem, i tym samym z wymogami umowy),
2. opóźnienie, wadliwe wykonanie robót, rażący brak współpracy przy wykonywaniu robót. Powód przypomniał w piśmie, że wobec opóźnień w pracach pozwanego 15 października 2009 roku odbyło się spotkanie przedstawicieli stron postępowania, jednakże ustalenia poczynione na tym spotkaniu nie zostały spełnione przez G. (oświadczenie o wypowiedzeniu umowy k. 334-339).

W związku z koniecznością wykonania prac związanych z wykonaniem dachu stadionu, 24 listopada 2009 roku, powód zawarł ze spółką (...) z M. (dalej J. T.) umowę, na podstawie której spółka ta miała wykonać kompletną dokumentację, zrealizować dostawę i montaż dachu membranowego na stadionie Legii oraz dostarczyć aprobatę techniczną lub certyfikat, tj. dokumenty dopuszczające stosowanie materiałów zgodnie z polskim prawem budowlanym. Przedmiot umowy zawartej przez powoda z T. odpowiadał przedmiotowi umowy zawartej przez powoda z G.. Za prace ustalone w umowie zawartej z T. strony ustaliły wynagrodzenie w kwocie 3 484 400 Euro (umowa z 24 listopada 2009 roku k. 356 -371, opinia – notatka uzupełniająca biegłego W. S. k. 1171, ustne wyjaśnienia biegłego do złożonych przez niego opinii pisemnych – transkrypcja k. 1213).

16 grudnia 2009 roku, po zaakceptowaniu oferty T., powód zamówił w tej firmie prace demontażowe. Jego przedmiotem był demontaż membran oraz lin zamontowanych na dwóch polach dachowych stadionu. Były to elementy dachu zamontowane przez G., które pomimo wezwania, nie zostały zdemontowane przez pozwanego. Za wskazane prace demontażowe zostało ustalone wynagrodzenie w kwocie 16 965 Euro. Omawiane prace zakończone zostały 21 grudnia 2009 roku. Po ich wykonaniu, 5 stycznia 2010 roku, T. wystawiła na rzecz powoda fakturę VAT na

wskazaną powyżej kwotę wynagrodzenia – 16 965,00 Euro. Wskazana należność została uiszczona przez powoda na rzecz T. 16 lutego 2010 roku (zamówienie k. 381, dziennik budowy k. 271, faktura wraz z tłumaczeniem k. 382- 383, historia operacji bankowych k. 389).

14 grudnia 2009 roku T. wystawiła na rzecz powoda fakturę VAT opiewająca na kwotę 1 045 320,00 Euro, tytułem zaliczki na poczet umówionego wynagrodzenia na podstawie umowy z 24 listopada 2009 roku. Należność ta została uiszczona przez powoda (faktura wraz z tłumaczeniem k. 378-379, historia operacji na rachunku bankowym k. 388).

W toku wykonywania prac, T. wystawiała na rzecz powoda kolejne faktury VAT. Należności z tych faktur zostały uiszczone przez powoda. Tym samym powód uiszczył na rzecz T. całe wynagrodzenie ustalone w umowie zawartej z tą spółką (faktury wraz z tłumaczeniami k. 384-387, historia operacji rachunku bankowego k. 390-391).

Wobec tego, że powód nie dokonał zapłaty należności wynikających z wystawionych przez pozwanego faktur VAT, G. wszczął procedurę uzyskania tych należności z gwarancji bankowej wystawionej na zlecenie powoda. G. zgłosił żądanie wypłaty należności z gwarancji bankowej do banku węgierskiego, który skierował to żądanie do banku (...) SA w W.. Następnie, realizując zobowiązania z gwarancji wystawionej na zlecenie powoda, bank (...) SA dokonał zapłaty na rzecz pozwanego: 8 grudnia 2009 roku – kwoty 606 470,35 Euro oraz 4 marca 2010 roku – 21 279,65 Euro. Kwota wypłacona na rzecz pozwanego w wyniku realizacji gwarancji została ostatecznie pobrana przez bank z rachunku bankowego powoda (korespondencja k. 342-347 i 350 i nast. , historia rachunku bankowego k. 348 i 354, pisma banku do powoda k. 349 i 355, korespondencja w przedmiocie realizacji gwarancji k. 881-891).

Pismem z 21 czerwca 2010 roku, powód skierował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty, w którym zażądał zapłaty kwoty 1 571 615,00 Euro, w terminie 14 dni (wezwanie do zapłaty k. 400). Żądana kwota nie została uiszczona na rzecz powoda (okoliczność bezsporna).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Złożone do akt sprawy dokumenty nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności i nie były kwestionowane przez żądną ze stron postępowania. Dotyczy to wszystkich dokumentów złożonych do akt sprawy, jak również treści korespondencji mailowej prowadzonej zarówno przez strony postępowania, jak i przez pozwanego z przedstawicielem producenta membran.

W pełni wiarygodny dowód w niniejszej sprawie stanowią również zeznania świadków. Ich treść koresponduje z dokumentacją zgromadzoną w aktach sprawy. W przeważającej większości świadkowie bezpośrednio uczestniczyli w czynnościach związanych z realizacją umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania. Tytułem przykładu należy wskazać, że świadek M. Ź. był zastępcą kierownika budowy, K. F. nadzorował montaż membrany przez stronę pozwaną, zaś S. M. pełnił funkcję inżyniera kontraktu. W odniesieniu do dowodu z zeznań świadka M. J. należy wskazać, że dowód z zeznań tego świadka został dopuszczony na wniosek strony pozwanej, pomimo, że wniosek ten nie został zgłoszony w odpowiedzi na pozew. Zauważyć bowiem należy, że na początkowym etapie postępowania dowód z zeznań świadka M. J. został zgłoszony przez stronę powodową. W tych okolicznościach pozwany nie miał obowiązku zgłaszania tożsamego wniosku dowodowego, korzystając z możliwości zadania pytań podczas przesłuchania świadka na wniosek strony powodowej. Konieczność zgłoszenia wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. J. pojawiła się po stronie pozwanego dopiero z chwilą cofnięcia wniosku o przesłuchanie ww. świadka przez stronę powodową, co miało miejsce na rozprawie 15 maja 2014 roku (k. 1088).

Z uwagi na brak szczegółowej wiedzy na temat przebiegu prac związanych z wykonaniem umowy zawartej przez strony, nie stanowią istotnego dowodu w niniejszej sprawie zeznania świadka M. S..

Jedynie częściowo stanowiły podstawę ustaleń faktycznych zeznania świadka T. V.. W części bowiem zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Nie sposób bowiem uznać za wiarygodne twierdzenia świadka, że „problemy” z membraną pozostają w związku z żądaniem zapłaty wynagrodzenia skierowanym przez pozwanego do powoda. Z treści zgromadzonej dokumentacji i zeznań

pozostałych świadków wynika jednoznacznie, że żądania dostarczenia dokumentów potwierdzających dopuszczenie stosowania montowanych materiałów na terenie Polski zintensyfikowało się w sytuacji braku zgody inżyniera kontraktu na dalszy montaż tych materiałów w braku wskazanej dokumentacji. Dodatkowo należy wskazać, że uwzględnienie wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka T. V. nie stało w sprzeczności z treścią art. 479¹⁴ § 2 k.p.c.. Wniosek o przesłuchanie T. V. został zgłoszony przez stronę pozwaną w pierwszym piśmie w niniejszej sprawie, przy czym wówczas był to wniosek o przesłuchanie ww. w charakterze strony. W sytuacji zmiany w składzie zarządu pozwanego zasadne było przesłuchanie T. V. w charakterze świadka.

W ocenie Sądu nie stanowią istotnego dowodu z w niniejszej sprawie zdjęcia załączone do pisma pozwanego z 6 maja 2013 roku (k. 694 i nast.). W pierwszej kolejności należy wskazać, że na ich podstawie nie sposób ustalić, że dotyczą one realizacji umowy zawartej z P.. Jednakże nawet przy założeniu że zdjęcia te dotyczą realizacji tej umowy, to odnoszą się do okoliczności niespornych w niniejszym postępowaniu. Poza sporem pozostaje bowiem w niniejszej sprawie, że pozwany przystąpił do montażu membran dachowych.

Postanowieniem z 9 września 2014 roku (k. 1133) Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka S. J., jako zgłoszony z naruszeniem przepisu art. 479¹⁴ § 2 k.p.c., który ma zastosowanie w niniejszej sprawie (pозew wszczynający postępowanie w niniejszej sprawie został wniesiony przed 3 maja 2012 roku). Wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań ww. świadka został zgłoszony przez stronę pozwaną w piśmie z 10 lutego 2014 roku wniesionym ponad pół roku po zajęciu przez pozwanego po raz pierwszy stanowiska w niniejszej sprawie. W piśmie z lutego 2014 roku pozwany nie wskazał przyczyn, dla których nie było możliwe zgłoszenie omawianego dowodu w okresie wcześniejszym. Dodatkowo, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie (w szczególności korespondencja prowadzona przez przedstawicieli stron postępowania) wskazuje na to, że stronie pozwanej, w tym jej profesjonalnemu pełnomocnikowi, znane były dane świadka, jak i jego udział w wykonywaniu umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania.

Odnosząc się do dowodu z opinii biegłego należy wskazać, że pomimo pewnych rozbieżności pojawiających się w opiniach – głównej i uzupełniającej opinia ta może stanowić podstawę ustaleń istotnych w niniejszej sprawie. Podczas składania ustnych wyjaśnień do opinii na rozprawie w dniu 22 maja 2015 roku (transkrypcja k. 1210-1217) biegły wyjaśnił wątpliwości pojawiające się na tle opinii pisemnych odpowiadając jednoznacznie na postawione mu pytanie o tożsamość zakresu robót pozwanego i spółki (...).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne, zostało uwzględnione w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że stan faktyczny niniejszej sprawy pozostawał w zasadzie niesporny pomiędzy stronami niniejszego postępowania. Rozbieżność stanowisk stron związana była z jego odmienną oceną prawną.

Sąd podziela stanowisko strony powodowej, że uprawnienie do wypowiedzenia umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia, o którym mowa w § 10 ust. 5 umowy, stanowi w istocie prawo odstąpienia od umowy w razie zaistnienia przesłanek wskazanych w tym przepisie. Świadczy o tym zarówno treść tego postanowienia umownego, jak i tytuł paragrafu 10 umowy.

Zdaniem Sądu powyższe postanowienie umowne jest jednak nieważne, a odstąpienie od umowy dokonane na jego podstawie jest nieskuteczne. Zgodnie z treścią art. 395 § 1 zd. 1 k.c. można zastrzec, że jednej lub obu stronom przysługiwać będzie w ciągu oznaczonego terminu prawo odstąpienia od umowy. W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że powołany przepis, w zakresie w jakim odnosi się do wymogu oznaczenia terminu w ciągu którego stronom przysługiwać będzie prawo odstąpienia od umowy, jest przepisem bezwzględnie obowiązującym i brak oznaczenia tego terminu przez strony umowy powoduje nieważność takiego postanowienia umownego. W umowie z 27 lutego 2009 roku strony nie ustaliły w jakim terminie powodowi przysługiwać będzie skorzystanie z prawa odstąpienia od umowy (określonego również jako prawo wypowiedzenia umowy bez zachowania terminu wypowiedzenia).

Wobec powyższego, wobec treści pisma powoda z 23 listopada 2009 roku należy uznać, że stanowi ono wypowiedzenie umowy dokonane na podstawie § 10 ust. 4 umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania. Uprawnienie powoda do wypowiedzenia umowy na podstawie tego zapisu umowy powstało w związku z tym, że pozwany nie wykonał robót budowlanych zgodnie z harmonogramem.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje treść łączącej strony umowy z 27 lutego 2009 roku. Strona pozwana w toku postępowania w niniejszej sprawie nie zgłaszała zastrzeżeń do treści umowy przedstawionej przez powoda przy pozwie. Powód zasadnie podnosi, że jednym z obowiązków pozwanego, o którym mowa w § 2 ust.1 ppkt f. było przedkładanie – przed wbudowaniem materiałów – dokumentów ich zgodności potwierdzających dopuszczenie ich do obrotu w Polsce zgodnie z prawem budowlanym i obowiązującymi przepisami. Obowiązek ten został potwierdzony podczas spotkania przedstawicieli stron postępowania, które miało miejsce w dniu 15 października 2009 roku, co zostało odzwierciedlone w treści notatki wówczas sporządzonej. Podkreślenia wymaga okoliczność, że w przedmiotowym spotkaniu, w imieniu stron postępowania brały udział osoby uprawnione do reprezentowania każdej ze stron postępowania.

Wobec jednoznacznego brzmienia wskazanych dokumentów całkowicie niezrozumiałym jest twierdzenie strony pozwanej, w myśl którego żądanie przedstawienia ww. dokumentów pojawiło dopiero po wystawieniu faktur na rzecz powoda. W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy świadczą jednoznacznie o tym, że przystępując do wykonywania umowy z powodem pozwany nie uwzględnił wymogu zawartego w § 2 ust.1 ppkt f. umowy. Zdaniem Sądu okoliczności niniejszej sprawy świadczą o tym, że pozwany „pomiął” bądź „zapomniał” o ustalonym w postanowieniu umownym obowiązku uzyskania dokumentów potwierdzających dopuszczenie membran na terenie RP. Wynika to jednoznacznie z treści pisma z 10 listopada 2009 roku przedstawiciela producenta – W. B. (k. 1012), stanowiącym zapewne nawiązanie do wcześniejszej korespondencji prowadzonej przez pozwanego z przedstawicielem producenta. W piśmie tym W. B. wskazuje jednoznacznie, że dokonując zamówienia membran w firmie (...), pozwany nie zamówił certyfikatów zgodności z polskim prawem. Treść pisma potwierdza również stanowisko powoda, w myśl którego pozwany podjął działania zmierzające do uzyskania przedmiotowej dokumentacji dopiero na początku listopada 2009 roku.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika jednoznacznie, że dostarczone i częściowo zamontowane przez pozwanego elementy membrany dachowej nie posiadały dokumentacji, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt f. umowy. Nie stanowią ich dokumenty złożone przy piśmie pozwanego z 6 maja 2013 roku, których tłumaczenie zostało złożone przy piśmie z 14 czerwca 2013 roku. Przykładowo dokument znajdujący się na k. 814 nie stanowi o dopuszczeniu membrany do stosowania w Polsce. Z jego treści wynika, że dotyczy on właściwości membrany, a został wystawiony przez laboratorium (...), na wniosek producenta materiału – firmy (...). Analogiczny charakter mają także inne dokumenty przedstawione przez stronę pozwaną. Dotyczy to np. świadectwa badania wystawionego przez firmę (...) (k. 816 i nast.), czy wyniki prób laboratorium (...) (k. 825 i nast.). Również świadectwo jakości (k. 850 i nast.) i certyfikat jakości (k. 863 i nast.) nie odnoszą się do dopuszczenia w Polsce, nadto nie dotyczą membrany, lecz sznura gumowego.

Również z opinii biegłego W. S. wynika jednoznacznie, że dokumenty przedłożone przez stronę pozwaną, nie są dokumentami, do których przedstawienia pozwany zobowiązał się w umowie zawartej przez strony postępowania.

Ponieważ wykonanie robót budowlanych przez pozwanego było uzależnione, czy też powiązane z dostarczeniem przez niego omawianej dokumentacji, brak dostarczenia dokumentacji w umówionych terminach świadczy o niewykonywaniu robót budowlanych zgodnie z harmonogramem.

Do akt sprawy nie został złożony harmonogram stanowiący załącznik do zawartej przez strony umowy. W ocenie Sądu, już po zawarciu umowy, strony dokonały modyfikacji pierwotnie ustalonych terminów realizacji umowy. Miało to miejsce na spotkaniu koordynacyjnym 15 października 2009 roku. Ze spotkania tego powstała notatka, którą podpisały w imieniu obu stron postępowania osoby upoważnione do ich reprezentacji: ze strony powoda był to prokurent, natomiast ze strony pozwanego – prezes zarządu upoważniony do jednoosobowej reprezentacji. W ocenie

Sądu, w świetle tych okoliczności przedmiotową notatkę ze spotkania koordynacyjnego z 15 października 2009 roku należy traktować jako aneks do zawartej przez strony umowy z 27 lutego 2009 roku. W punkcie VIII przedmiotowej notatki (aneksu) strony ustaliły dokładne terminy dostaw kolejnych elementów membrany dachowej, uzgadniając – w punkcie VI notatki – że elementy te będą dostarczane z certyfikatami, które będą dostarczone najpóźniej w dniu dostawy. Przy czym – zdaniem Sądu – nie ulega wątpliwości, że certyfikaty, o których mowa w notatce oznaczają dokumenty o których mowa w § 2 ust.1 ppkt f umowy. Strony ustaliły również (w punkcie XII notatki), że jedynie w sytuacji ustalonych terminów dostaw przez stronę pozwaną, powód uruchomi płatność faktur VAT wystawionych przez pozwanego przed dniem 15 października 2009 roku. Zdaniem Sądu ustalenia poczynione przez strony podczas omawianego spotkania koordynacyjnego w dniu 15 października 2009 roku świadczą jednoznacznie o tym, że obie strony (również pozwany) wiązały wykonanie umowy z dostawą nie tylko elementów membrany, ale również dokumentacji dopuszczającej stosowanie tych elementów w Polsce. Skoro zatem pozwany nie dostarczył spornej dokumentacji dotyczącej dopuszczenia na terenie RP membran dachu, nie było podstaw do zapłaty przez powoda należności z tytułu faktur wystawionych przez pozwanego przed dniem 15 października 2009 roku, o których mowa w punkcie XII notatki ze spotkania koordynacyjnego z tej daty.

W odniesieniu do faktur wystawionych przez pozwanego po 15 października 2009 roku, należy zauważyć, że aktualne pozostawały te postanowienia umowy z 27 lutego 2009 roku, które regulowały tryb wystawienia faktur VAT przez pozwanego. W toku postępowania w niniejszej sprawie pozwany nie wykazał, aby zachowana została procedura opisana w § 7 zawartej przez strony umowy. W szczególności nie zostały przez pozwanego przedstawione przejściowe świadectwa płatności, które upoważniały pozwanego do wystawienia faktur VAT i domagania się od powoda zapłaty wskazanych w nich należności.

W dalszej kolejności należy wskazać, że z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, tj. zarówno z zeznań świadków, jak i korespondencji prowadzonej przez strony postępowania wynika jednoznacznie, że pozwany nie realizował zawartej z powodem umowy w terminach ustalonych w notatce z 15 października 2009 roku. Wraz z pierwszymi dostawami realizowanymi po tej dacie pozwany nie przedłożył dokumentów (certyfikatów) wymaganych umową stron. Świadczy o tym choćby sam fakt wszczęcia – dopiero na tym etapie współpracy stron – procedury certyfikacyjnej przed (...). Kolejne dostawy, pomimo upływu ustalonych terminów w ogóle nie zostały zrealizowane na rzecz powoda (kolejne elementy membran nie zostały dostarczone na teren budowy stadionu przy ul. (...) w W.).

W ocenie Sądu przedstawione powyżej okoliczności świadczą o nierealizowaniu przez pozwanego umowy zgodnie z harmonogramem i uprawniały powoda do wypowiedzenia umowy.

Powyżej przedstawione okoliczności faktyczne niniejszej sprawy świadczą również o tym, że pozwany nie miał podstaw do wystawienia dalszych faktur VAT, ani domagania się zapłaty należności wskazanych na fakturach wcześniej wystawionych na rzecz powoda. Uzyskanie należności z przedmiotowych faktur VAT w drodze realizacji gwarancji bankowej wystawionej na zlecenie powoda stanowi – zdaniem Sądu – nienależyte wykonanie umowy zawartej przez strony postępowania (a w zasadzie stanowi działanie sprzeczne z jej postanowieniami). Ostateczne pobranie kwoty wypłaconej pozwanemu – 627 750,00 Euro - z rachunku bankowego powoda stanowi świadczenie nienależne pozwanemu, do którego zwrotu na rzecz powoda jest on obowiązany, w myśl art. 410 § 1 k.c. w zw. z art. 405 k.c.. W konsekwencji wskazana kwota została zasądzona od pozwanego na rzecz powoda.

W okolicznościach niniejszej sprawy w pełni uzasadnione jest żądanie pozwu również w części dotyczącej szkody związanej z różnicą pomiędzy wynagrodzeniem pozwanego ustalonym w umowie zawartej przez strony i wynagrodzeniem nowego wykonawcy – firmy (...). Niezrealizowanie umowy przez pozwanego z przyczyn leżących po jego stronie spowodowało konieczność zatrudnienia przez powoda nowego wykonawcy do wykonania takich samych prac jakie miał zrealizować pozwany, za wyższą kwotę wynagrodzenia. W pierwszej kolejności należy wskazać, że tożsamość prac pozwanego i firmy (...) została wykazana w toku postępowania w niniejszej sprawie. Wynika z treści umów zawartych przez powoda z dwoma wskazanymi podmiotami, została również potwierdzona w opinii biegłego W. S., który ostatecznie, podczas składania ustnych wyjaśnień na rozprawie w dniu 22 maja 2015 roku potwierdził tożsamość zakresu obu umów. Złożone do akt sprawy dokumenty potwierdzają wysokość należnego

spółce (...) wynagrodzenia, jak i fakt jego zapłaty przez powoda. Wysokość wynagrodzenia wynika ze złożonej do akt sprawy umowy zawartej przez powoda z T., a zapłata tego wynagrodzenia została potwierdzona złożonymi do akt sprawy potwierdzeniami przelewu. Podkreślić należy, że w toku postępowania w niniejszej sprawie strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie kwestionowała wysokości wynagrodzenia spółki (...); nie podnosiła, że jest on znacząco zawyżone w odniesieniu do wartości robót.

Wobec powyższego na rzecz powoda zasądzona została również żądana pozwem kwota 926 900,00 Euro stanowiąca szkodę polegającą na konieczności zapłaty wyższego wynagrodzenia wykonawcy dachu (pomniejszoną o karę umowną naliczoną pozwanemu).

W okolicznościach niniejszej sprawy w pełni uzasadnione jest również żądanie pozwu w odniesieniu do kwoty stanowiącej kwotę wynagrodzenia, jakie powód zapłacił na rzecz T. za demontaż membran dachowych zamontowanych przez pozwaną spółkę. Wobec opisanego powyżej braku dokumentacji, konieczne było zdemonstrowanie tych elementów zamontowanych przez pozwanego. W związku z tym, że pomimo skierowanego do niego wezwania, pozwany nie dokonał tego demontażu, uzasadnione było zlecenie przez powoda tego demontażu podmiotowi trzeciemu – w tym wypadku spółce (...). Do takt sprawy została przedłożona oferta T. dotycząca omawianych prac, jak również potwierdzenie przelewu wynagrodzenia za ich wykonanie. Również w odniesieniu do tej należności, strona pozwana nie kwestionowała jej wysokości. W toku procesu nie został przez stronę pozwaną zgłoszony zarzut, że wynagrodzenie za te prace zostało znacząco zawyżone. W tych okolicznościach nie było podstaw do kwestionowania wysokości tej części szkody powoda. Wobec powyższego Sąd zasądził na jego rzecz również kwotę 16 965,00 Euro.

Od wskazanych powyżej kwot odszkodowania na rzecz od pozwanego na rzecz powoda zostały również zasądzone odsetki ustawowe, na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu. W odniesieniu do kwot zrealizowanej gwarancji bankowej zostały one zasądzone od dat zrealizowania płatności na rzecz pozwanego. Od kwot zasądzonych na rzecz powoda tytułem odszkodowania odsetki zostały zasądzone od terminu zakreślonego w wezwaniu do zapłaty.

W ocenie Sądu, nawet gdyby uznać, że wypowiedzenia umowy z 23 listopada 2009 roku dokonane przez powoda nie można potraktować jako wypowiedzenia na podstawie § 10 ust. 4 zawartej przez strony umowy, to w okolicznościach niniejszej sprawy mamy do czynienia z odpowiedzialnością pozwanego za szkodę poniesioną przez powoda, której naprawienia dochodzi on w niniejszej sprawie. Okoliczności faktyczne potwierdzają, że mamy do czynienia z nienależytym wykonaniem, a ostatecznie niewykonaniem umowy przez pozwanego. Tak jak zostało to wyżej podniesione, w świetle treści łączącej strony umowy pozwany nie miał podstaw do żądania od powoda zapłaty należności wynikających z wystawionych przez niego faktur VAT. W konsekwencji całkowicie nieuprawnione było opuszczenie przez pozwanego placu budowy, co miało miejsce 7 listopada 2009 roku. Okoliczność ta pozostaje poza sporem w niniejszej sprawie. Zatem – gdyby uznać za nieuzasadnione wypowiedzenie umowy przez powoda – mamy w okolicznościach niniejszej sprawy do czynienia z niewykonaniem umowy przez pozwanego. W związku z tym niewykonaniem umowy (połączonym z opuszczeniem placu budowy) powód poniósł szkodę, której naprawienia dochodzi w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu, także przy analizowanej ocenie stanu faktycznego związek przyczynowy pomiędzy szkodą powoda a działaniem pozwanego nie budzi wątpliwości. Aktualne pozostają również powyżej przedstawione uwagi odnoszące się do wysokości szkody.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.. Na kwotę zasądzoną z tego tytułu od pozwanego na rzecz powoda składają się następujące należności: opłata od pozwu – 100 000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 7 200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, wydatki na poczet wynagrodzenia tłumacza – 3 000 zł i 26 635,35 zł oraz wydatek na poczet wynagrodzenia biegłego – 5 000 zł.

Na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego kwotę 865,27 zł stanowiącą sumę wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów należało orzec jak w sentencji wyroku.

SSO Agnieszka Baran

1/odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikom stron

2/ doręczyć pełnomocnikowi powoda kopie nagrań rozpraw zgodnie z wnioskiem z 29 września 2015r. (k.1266)

SSO Agnieszka Baran